

[Ministeren for Grønland.]

tuelle tilflytterby kan være gennemført. Vurderingen af fordele og ulemper ved en sådan tilflytning vil imidlertid afhænge af, hvilken hypotese der opstilles med hensyn til udviklingen inden for Grønlandstrafikken i de kommende år, og hvilken vægt der tillægges egnsudviklingssynspunkter, og udvalget mener ikke at kunne foretage en afvejning heraf. Udflytning til Frederikshavn vil efter udvalgets opfattelse medføre noget større problemer end udflytning til Ålborg, Nørresundby eller Esbjerg, hvad angår arbejdskraft og vareforsyningsforhold, og Hanstholm må i næsten alle henseender anses for mindre egnet til at modtage den kgl. grønlandske handel end de øvrige byer, som undersøgelsen har omfattet.

I den gennemgang af betænkningen, jeg her har foretaget, har jeg bemærket, at jeg fandt det tvivlsomt, om der i betænkningen fandtes tilstrækkeligt grundlag for det fremsatte forslag om udflytning af den kgl. grønlandske handel, og jeg vil gerne her uddybe dette synspunkt lidt nærmere.

Det fremgår af betænkningen, at de finansielle konsekvenser ikke kan bedømmes med større sikkerhed i tilfælde af udflytning til en by, hvis havneanlæg m. v. indrettes på, hvad den kgl. grønlandske handel, selv med uændrede transportformer, skønnes at få brug for. Denne usikkerhed med hensyn til de økonomiske konsekvenser mangedobles imidlertid af, at der inden for skibsarten er en udvikling i gang, som vi på sagens nuværende stadi hverken er i stand til at overskue eller kan tillade os at skønne om. En hovedstadsavis med betydelig interesse for erhvervsforhold opkastede for nylig det spørgsmål, om, som man sagde, containeritis er en sygdom, eller om det er søfartens fremtid.

Svaret herpå er det selvsagt umuligt at give på nuværende tidspunkt, og man må ved en flytning af den kgl. grønlandske handel, der indledes, før hele dette containerproblem er afklaret, se i øjnene, at man

derved risikerer at investere 40 mill. kr. i et anlæg, som måske er, om ikke uanvendeligt, så dog mindre hensigtsmæssigt end det, der i dag skal tages i anvendelse.

Det står mig helt klart, at der hovedsagelig ligger egnsudviklingsmæssige betragtninger til grund for forslag om udflytning af den kgl. grønlandske handel, og jeg erkender, at egnsudviklingen må have sin pris, men jeg vil på den anden side være betænkelig ved en selv nok så velmotiveret udflytning på et tidspunkt, hvor risikoen for en fejlinvestering er betydelig større, end den vil være om måske 5 eller 10 år, når containerspørgsmålet og vel også andre usikkerhedsmomenter omkring den kgl. grønlandske handels fremtidige virksomhed må antages at være afklaret.

De spørgsmål, jeg her har fremdraget, må efter min opfattelse underkastes en yderligere undersøgelse i et samarbejde med den kgl. grønlandske handel, med ministeriet for Grønland og med det under administrationsrådet nedsatte udvalg vedrørende udflytning af statsinstitutioner fra hovedstadsområdet. Men må jeg, for ikke at blive misforstået, slutte med at fastslå, at man fra Grønlandsadministrationens side ikke kan have indvendinger mod en udflytning på et tidspunkt, hvor egnsudviklingsønskerne kan opfyldes uden tilside sættelse af berettigede krav om nogenlunde sikkert at kunne vurdere, hvad den kgl. grønlandske handel vil få brug for. Jeg imødeser en udvalgsbehandling i sagen, og ministeriet vil naturligvis medvirke til besvarelse af de spørgsmål og belysning af de problemer, der måtte blive rejst.

Ordføreren for forslagsstillerne (H. C. Toft): Jeg vil gerne takke Grønlandsministeren for den gennemgang af betænkningen, som Grønlandsministeren her har givet folkettinget, og hvor Grønlandsministeren på saglig vis har fremført synspunkterne i det udvalg, der skulle undersøge mulighederne for at flytte den grønlandske handel bort fra hovedstadsområdet til et egnsudvik-